



ע"פ 6972/20 - דין פלץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6972/20 - א'

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

דין פלץ

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה ב-ת"פ 478-03-19 מיום 8.9.2020 שניתן על
ידי כב' השופט ארז פורת

תאריך הישיבה:

ב' בחשון התשפ"א (20.10.20)

בשם המבקש:

עו"ד שלומי שרון

בשם המשיבה :

עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' פורת) בת"פ 478-03-19 מיום 8.9.2020.
2. ביום 15.7.2019 הורשע המבקש, על פי הודאתו, בשורה של עבירות סמים.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המבקש שכר דירת מגורים החל מחודש אוגוסט 2014 ועד לחודש אוגוסט 2019. בשלב מסוים איפשרה המבקש לאחרים שזהותם אינה ידועה לגדל בה סם מסוכן מסוג קנבוס, ולציידה באמצעים הדרושים לצורך גידול הסם, עד ליום 9.1.2019, עת בוצע חיפוש בדירה על ידי משטרת ישראל. במועד זה,



איפשר המבקש לאותם אחרים לגדל ולהחזיק בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס, שלא לצריכה עצמית, במשקל כולל של קרוב ל-32 ק"ג.

במו כן, תואר בכתב האישום כי החל מחודש ינואר 2018 שכר המבקש דירה נוספת והחזיק בה לצורך גידול סם מסוכן מסוג קנבוס בצוותא עם אחרים שזהותם אינה ידועה, עד ליום 2.1.2019.

במסגרת זאת, גידל המבקש והאחרים כמויות סם גדולות, והחזיק בדירה באמצעים הדרושים לגידול הסם. ביום 2.1.2019 החזיק המבקש בדירה, בצוותא עם האחרים, 51.1 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית; 95 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס, אותם גידל במקום, במשקל כולל של 4.3 ק"ג; סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל 373.4 גרם; וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.294 ק"ג.

3. בגזר דינו מיום 8.9.2020, עמד בית המשפט המחוזי על חומרת העבירות בהן הורשע מבקש ועל מדיניות הענישה הנוהגת, וקבע בין היתר כי מאחר שהתרשם כי המבקש "צועד כעת בדרך נורמטיבית, וקטיעתה קשה יותר בשלב זה", ובשים לב לתקופת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, יש להקל בעונשו.

על כן, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש עונשים של 24 חודשי מאסר בפועל, עונשי מאסר מותנים וקנס.

4. המבקש הגיש ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי לבית משפט זה. בד בבד עם הערעור, הוגשה הבקשה שלפניי לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו.

בבקשה נטען כי סיכויי הערעור טובים, וזאת בין היתר לנוכח נסיבותיו האישיות של המבקש והמלצת שירות המבחן בתסקירים השונים שניתנו בעניינו להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל על המערער בשל שיקולי שיקום.

5. בדיון שהתקיים לפניי, התנגד בא כוח המשיבה לבקשה.

נטען, בעיקרו של דבר, כי לנוכח חומרת העבירות המיוחסות למבקש סיכויי הערעור נמוכים – ועל כן אין להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני הצדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להתקבל.

כעולה מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המבקש, הוא משתף פעולה עם שירות המבחן, מביע נכונות לערוך שינוי בדפוסי התנהלותו והשתתף בהצלחה בקבוצות הכנה לטיפול במסגרת שירות המבחן. אף בית המשפט המחוזי ציין כאמור בגזר דינו כי שההליך השיקומי בו משתתף המבקש מוצלח עד כה, וכי יש טעם להימנע מקטיעתו.

בנסיבות אלו, דומה כי יש ממש בטענה כי עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש עלול לקטוע את ההליך השיקומי בו הוא משתתף, באופן המטה את הכף לטובת עיכוב ביצוע העונש. זאת, בלי להידרש לסיכויי הערעור או להביע עמדה באשר לחומרת העונש.

7. אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש וזאת עד



להכרעה בערעור בבית משפט זה.

ניתנה היום, ב' בחשון התשפ"א (20.10.2020).

ש ו פ ט
